

Колко е твърде

МНОГО?

Джуъл Джонсън

В нашия материалистичен свят християните са лесно изкушени да мислят, че просто трябва да притежават неща, от които всъщност не се нуждаят.

Лесно е да убедим себе си, че ще бъдем щастливи, ако притежаваме повече неща. Но когато въпросът опира до притежанията, колко вече е твърде много? Библията разпознава нуждата ни от храна, дрехи и подслон и излага три принципа, чрез които можем да преценим как сме свързани с това, което притежаваме.

Имаме твърде много, ако нашите притежания притежават нас

Къщите и земите - нещата, които притежаваме

- изискват внимание. В притчата за сеяча и семето то, паднало сред тръните, бива задушено от житейските грижи (Матей 13:22). Нашата прекалена ангажираност с притежанията ни, парите и работата ни може да ни направи безчувствени към това, което е наистина важно.

Исус разказа притча за един фермер, който си построил по-голям хамбар за реколтата си (Лука 12:18). Погълнат от това, как да я събере и складира, той не включил Бога в живота си. Исус каза, че фермерът не е богат от Божията гледна точка.

Когато нещата, които притежаваме, и грижата за тях поглъща по-голямата част от времето и енергията ни, ние забравяме за Бога и собствеността ни започва да упражнява контрол над нас.

Имаме твърде много, ако забравяме откъде сме го получили

Мъдрият цар Соломон предупреждава: "Във всичките си пътища признавай Него." Яков отбелязва, че Бог е източникът на притежанията ни. "Всеки добър и съвършен дар е отгоре, идващ от Отца на небесните светлини." (Притчи 3:6, Яков 1:17)

Ние не можем да се погрижим за себе си. В ежедневните си нужди сме зависими от Бога. Когато се молим: "Дай ни ежедневния ни хляб" (Матей 6:11), признаваме зависимостта си от Него.

Имаме твърде много, ако не мислим за бедните

Бог е загрижен за хората, които са в нужда: за гладното дете, за бездомното семейство, за немощ-

ния, възрастен човек. В Стария Завет Той заповяда жетварите да оставят класовете на полето неожънати, за да ги съберат бедните. В Новия Завет Павел насърчава църквата в Коринт да изпрати дарения за нуждаещите се в Ерусалим (вж. Левит 19:9, 10; 1Кор. 16:1-3). Библията ни напомня, че едно от предназначенията на получената заплата се състои в това, да можем да помагаме на нуждаещите се. Павел дава наставлението хората да вършат полезна работа, така че "да могат да имат нещо, което да споделят с онези, които са в нужда" (Ефесяни 4:28).

Притежанията са временни. Божието царство е вечно. Когато търсим Неговото царство и Неговата правда, Исус обещава, че храната и облеклото също ще ни се дадат (вж. Матей 6:33).

ЕВАНГЕЛИЗАЦИИТЕ: ПЕЧАЛБИ И ЗАГУБИ

Продължава от стр.1

Все пак тази година поставя едно начало. В няколко града, говорителите ще бъдат българи. "В нашите пастори се усеща потребност да започнат такава работа - казва пастор Никола Левтеров, председател на СЦАСД. - Те имат данни да го направят, но се страхувам, че загубихме виждането за евангелизирането като работа, която продължава през цялата година."

Друга група причини са свързани със самата технология на провеждане. "За толкова години църквата все още не е свикнала с подобен тип евангелизиране - счита пастор Левтеров. - Тя не извършва достатъчно подготовка, например в областта

на работа с приятели в домашните групи, а истинската ни "ахилесова пета" е периодът след евангелизацията. Ние не знаем как да приобщим хората."

"Фактически на евангелизацията се кръщават хората, с които сме работили лично дълго време преди събитието - споделя пастор Стоян Петков. - На фона на това, което може се направи чрез лична работа в малките групи, резултатите бледнеят. Подобни кампании не са ефективни."

"Наистина вече не се виждат резултатите, до които масовите евангелизации водеха само преди десетина години - казва Кремен Кръстев, преводач на 19 евангелизации. - Но нека отчетем влия-

нието им върху църквите. Навсякъде, където съм бил, чужденците повдигат духа не само на посетителите, но и на църквата. Усеща се, че тя се съживява, въодушевява, вижда силата си."

"Трябва да признаем, че работата по печеленето на хора е многопрофилна - казва пастор Левтеров. - Евангелизацията привличат специфичен кръг хора, а други кръгове никога не могат да бъдат достигнати по този начин. Може би лекарите могат да бъдат повлияни само от лекари, журналистите - от журналисти. Затова не ни трябва големи цели - нека само всеки един да достигне един!"

Досега мислехме, че назначените дата и съби-

тие стимулират църквата за работа. Оказва се, че не е така. Но дали ако изгубим евангелизационните кампании с чужденци, ще насочим усилията си към лична работа с хората около нас? За момента може би е най-добре да ценим това, което имаме, и да направим така, че да се възползваме максимално от него. А докато полагаме тези усилия, уверена съм, ще започнем да работим така, че американските евангелизации няма да са основната ни мисионска дейност, а част от цялото - множество различни инициативи, съобразени с различните хора. Просто трябва да възвърнем вътрешната си увереност, че имаме мисия.

Вашите библейски въпроси

Въпрос:

Къде е отишъл Илия, след като се е възнесъл на небето? И какво е представлявала огнената колесница, която е била теглена от огнени коне?

Отговор:

Библията използва думата *небе*, за да я отнесе към: 1. атмосферата, в която птиците летят (Битие 1:20); 2. мястото, където са разположени звездите (Псалм 19:1); и мястото, където обитава Бог (Псалм 11:4, 14:2). Тя не казва до кое от тях Илия е бил отнесен, но подтекстът е, че е бил пренесен на небето, където Бог обитава. Библията също казва, че колесницата и конете са били огнени. Извън това не ни обяснява какво точно са представлявали.

Въпрос:

Защо Сатана е бил изхвърлен от небето и къде намираме тази информация в Библията?

Отговор:

Има три основни текста, за които и най-консервативните изследователи на Библията вярват, че се отнасят за Сатана от времето преди да бъде свален на земята. Най-ясният е в Откровение 12:7-9, който описва змея (Сатана) и неговите ангели в битка с Михаил и ангелите Му. Стих 9 казва, че Сатана и ангелите му са били свалени, но не казва защо. Исая 14:12-15 говори за опита на Лудифер да узурпира Божия трон. Ако това се отнася до Сатана преди неговото падане от небето, както вярват повечето консервативни изследователи на Библията, то тогава причината, поради която е бил изхвърлен, е очевидна: той се е разбунтувал срещу Бога и Неговото управление. Езекиил 28:12-19 предлага идеята, че Сатана е съгрешил поради гордост, породена от неговата външност, поради което вероятно се е разбунтувал.

Въпрос:

Много библейски стихове, описващи Второто идване на Христос, казват, че Той идва "с облаци" или "в облаци". Но същото описание може да се намери в Данаил 7:13, където Човешкият Син е занесен при Стария по дни на облак. Защо Данаил 7 глава се използва като доказателство за съда преди Пришествието, ако тя описва Второто пришествие?

Отговор:

Тези текстове говорят за две различни събития. Данаил 7:13 казва, че един като Човешкият Син идва при Стария по дни (Бог), Който е седнал на Своя трон, за да съди (стихове 9,10). Тази сцена очевидно се състои (или ще се състои) в небето, тъй като то е мястото, където е разположен Божият трон. Новозаветните текстове, описващи Второто идване на Исус, Го обрисуват като идващ на облак към земята.

ЧИЛИ: АДВЕНТЕН УНИВЕРСИТЕТ ПРАЗНУВА СТОГОДИШНИНА

Чилийският адвентен университет, стартирал съществуването си с деветима студенти, отпразнува стогодишнината от своята служба на 20 октомври. Отбелязвайки важното събитие, чилийската пощенска корпорация пуска в продажба три възпоменателни пощенски марки, отразяващи събитията от историята на университета. Последният е бил открит на 15 април 1906 г. на земя, дарена от шведския имигрант Карлос Крийгоф. Първоначалните деветима студенти били обучавани като служители и учители, от каквито имало нужда в новопоявилата се адвентна църква в Чили. През 1990 г. университетът приел сегашното си име - "Чилийски адвентен университет" (UNACH), и започнал да предлага нови специалности в областта на агрономията, пазарната икономика и счетоводството. През 2002 г. училището постигнало пълна образователна независимост.